

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kvinden, han mødte (Hjalmar Davidsen, DK, 1915)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1218/a (pdf: p. 2–27)

Ns 1218/b (pdf: p. 28–61)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

S A T A N I T A .

Filmdrama i 73 Billeder

af

Walter Christmas.

Hovedpersonerne:

Suhria - ogsaa kaldet "Satanita" - Zigøjnerske.

Zambo, - ung Zigøjner.

Grev Dørner til Dørnersdorf.

Komtesse Cæcilia - hans Datter.

Baron Max - hendes Forlovede.

1 - Zigøjnerbanden drager gennem Skoven.

Mellem Skovens Træer drager en Bande Zigøjnere. I Spidsen rider den unge Zambo, og efter ham følger to Husvogne trukket af Heste. Til den bageste Vogn er bundet et lille Æsel og en Ko.

Zambo rider rask frem, finder en Lysning, holder stille, vender sig og raaber. Vognene kører frem og standser.

2 - Der slaas Lejr. Hestene spændes fra og faar Lov til at græsse, Æslet og Koen ligeledes. Ud af Vognene myldrer hele Banden: en gammel Kone, et Par unge Knøse, 4 - 5 Børn i forskellige Aldre. Fra den forreste Vogn, der er Høvdingens, kom-

mer han selv og hans Kone, der bærer et Pattebarn, samt en halvvoxen Pige og en Dreng. Endelig viser hans smukke Datter Suhria sig idet hun stikker Hovedet ud af Vognens ene Vindu. -

3 - Ved Synet af hende løber en af Knæene til Vognen, vinker til hende og stiller sig afventende nedenfor den aabne Vognør, aabenbart for at løfte den Skønne ned. Men saasnart Zambo ser dette, skynder han sig ogsaa derhen og skubber Rivalen brutalt tilside. Suhria viser sig i Aabningen, hun ler haansk ad den uheldige Fyr, der er trillet om i Græsset, springer i Zambos Arme og lader sig sætte ned paa Grønsveret. Den anden har imidlertid rejst sig, farer rasende løs paa Zambo; begge trækker Knivene og begynder et Slagsmaal. Den gamle Kone løber skrigende til, Børnene farer forskrækket bort, mens Suhria fornøjet betragter de kæmpende, mens hun klapper i Hænderne. Høvdingen gør Ende paa Bataillen ved at rive Kniven ud af den Enes Haand og levere den Anden et Spark. Saa rusker Moderen i Suhria og betyder hende, at hun skal arbejde.

4 - Zigøjnerne har indrettet deres Lejr. Børnene leger, de unge Mænd har hentet Kvas og lavet Baal, Suhria malker Koen - naar hun er færdig ser man hende stikke den i Halen med Sølvpilen hun bærer i Haaret. Den slaar bag ud, og hun ler. Nu samles Alle om Gryderne, Maaltidet indtages. Suhria chikanerer og driller Børnene, naar hun kan se sit Snit, Moderen skænder paa hende.

5 - Høvdingen sender Banden ud paa Strejftogt fordelt i smaa Hold. Den gamle Kælling tager en grøn Skærm paa og sjokker af-

sted med et Par af Børnene. Drengene gør sig klar med Bambusstænger samt Poser, som de gemmer under Skjorten. Suhria har lagt Dækken paa Eslet, hun trækker det frem. Nu opstaar der atter Strid mellem Zambo og en af Knøsene, da de begge vil ledsage hende. Høvdingen kaster et Pengestykke i Luften; derved afgøres at Zambo er den heldige. Rivalen er rasende, kaster sig i Græsset - han vil ikke bestille noget, naar han ikke maa følges med Suhria. Høvdingen snapper den store Kørepisk og slaar ham, til han springer op. Saa henter han modvilligt et Skærsliberapparat og triller af med det, ledsaget af den helt unge Pige.

6 - Zambo og Suhria gør sig rede til at drage ud. Han tager sin broderede Trøje paa og Hue med Hejrefjer, Moderen pynter Suhria med tunge Smykker og Kæder. Zambo løfter hende op paa Eslet og lægger Grimen over sin Arm. De forsvinder mellem Træerne.

Høvdingen ud søger sig en skyggefuld Plads, vinker ad Konen. Hun sætter sig med Pattebarnet under Træet, Manden lægger sig med Hovedet i hendes Skød og sover ind, Konen nusler med den Lille.

7 - "Zigsjernerne arbejder."

Foran en Landsbykirke. Kirkegængerne kommer fra Landsbyen mod Kirken. Ved Indgangen staar den gamle Zigsjnerkone med Skærm over Øjnene, paa Brystet hænger en Plakat: "Blind fra Fødslen." To Børn staar ved Siden af hende og strækker Hænderne ud. Skiftevis løber de hen til Kirkegængerne, naar disse ikke lægger Mærke til den Gamle, trækker dem i Kjolen eller Frakkeskøderne og peger paa den Blinde.

8 - Bag et Plankeværk staar en Flok Gæs. Man ser Zigøjnerdrengene gøre en Fiskestang klar og sætte Orm paa Krogen. Snøren kastes over Plankeværket, en af Gæssene bider paa Maddingen, den hales over Stakittet og puttes i en Sæk, hvorpaa Drengene hurtigt forsvinder. (Der kan kastes en Slynge om Gæssens Hals, saa kan der ikke blive Tale om Dyrplageri.)

9 - "Grev Dørner til Dørnersdorf drager paa Jagt med sin Svigersøn, Baron Max."

Scenen er Slotsgaarden, hvor et Par Jagtbetjente med Hunde venter ved Foden af Trappen. Ud paa Verandaen kommer den halvgamle Greve og hans meget ungdommelige Svigersøn, begge med Bøsserne over Skuldrene. De taler sammen, tænder Cigaretter og gaar ned ad Trappen. Vexler Ord med Skovbetjentene og drager afsted. Netop som de vil gaa, aabnes et af Vinduerne, Komtesse Cæcilia læner sig ud og vinker. Baron Max vinker tilbage; løber hen til Muren under Vinduet, bryder en Blomst af og kaster den til den unge Dame. Hun ler og vinker, Jagtselskabet gaar.

10 - "Et skæbnesvangert Møde."

Mellem store Træer i en gammel Højskov. Man ser Greven liste frem, den ene Skovbetjent følger efter. De dækker sig bag en svær Stamme, Greven bringer Bøssen i Anslag, saa ser man pludselig Suhria paa Eslet og Zambo komme frem. Greven sænker ærgerlig Bøssen, gaar frem og kalder paa Zigøjnerne.

11 - "I har ødelagt Jagten for mig, fordømte Zigøjnerpak!"

Greven er rasende og skælder ud. Zambo gaar hen imod ham med Huen i Haanden, ydmygt undskyldende. "De vender halvvejs

Ryggen til Suhria, der skynder sig med at bringe Haar og Pynt i Orden, hun smiler skalkagtigt. Driver saa Æslet helt hen til Greven, denne vender sig og stirrer ind i de smukke og forføriske Øjne. Han studser, anbringer Monoklen i Øjet, og efterhaanden forandres hans Ansigtsudtryk fra Vrede til Forbavselse og endelig til smilende Elskværdighed. Han taler til hende, hun nikker og ler; hver Gang Zambo falder ind i Samtalen, ser Greven arrigt til ham, og hver Gang trækker Zigøjneren sig tilbage med et Skrabud.

12 - "Vi kan jo ligesaa godt spise Frokost her, Schultz? - giv Signalet."

Greven henkaster Ordene til Skovbetjenten og rækker ham sin Bøsse. Denne sætter Signalthornet for Munden og blæser. Snart efter høres et Stykke derfra Svarsignalet. Betjenten smøger Randslen fra Ryggen, udsøger et passende Sted og begynder at arrangere en Friluftsfrokost.

Imidlertid har Suhria ladet sig glide ned paa Jorden, vinker til Zambo, at han skal tage Æslet og staar nu og koketterer med Greven. Han tænder en Cigaret, hun napper ligeledes en af Etuiet, stikker den i Munden og bøjer leende Ansigtet tilbage, aabenbart for at faa Ild fra Grevens Cigaret. Han skotter hen til Jægeren, der diskret vender Ryggen til, bøjer sig saa med Cigaretten i Munden ned mod den Lille og lader hende tænde. Zambos Ansigt fortrækker sig i Skinsyge, og han gør en truende Bevægelse. Greven ser det, retter sig op og betragter ham de haut en bas gennem Øjeglaset. Vender sig saa mod Suhria med et Skuldertræk, hun gør den samme Bevægelse, men med betydelig større Grad af Foragt. Hun betyder Zambo, at

han kan fjerne sig, men han bliver trodsigt staaende.

13 - Greven har anbragt sig siddende med Ryggen op ad et Træ, Suhria sidder ligeoverfor paa Hug. Han skænker i et Bæger af Feltflasken og rækker hende det, hun drikker, kaster Bægeret tilvejs og griber det, rækker det saa til Greven; han skænker og drikker.

Suhria strækker sig hen ad Grøntsværet imod Greven, griber hans Haand, studerer dens Linier og kigger af og til skælmisk op mod ham.

14 - Dette Billede flyttes mod Baggrunden. I Forgrunden kommer Baron Max og hans Jæger. De standser overraskede ved Synet af Greven og Zigsjnersken, gaar saa hen imod dem. Greven vinker fornøjet, Suhria drejer sig paa den ene Albu, vinker ligeledes og ler ad fuld Hals.

Greven begynder paa en Forklaring, peger bagud mod Zambo og Eslet etc. Mens dette foregaar, har Baronens Jæger smøget sin Randsel af og supplerer nu Frokostenretningen.

15 - De to Herrer sidder ved Træet, spiser, drikker og snakker muntert med Zigsjnersken; lidt derfra har Jagtbetjentene taget Plads. Eslet nipper til Græsset, Zambo staar lænet mod en Stamme, han spiser ogsaa, men skuler mørkt til Suhria og hendes to fine Kavalierer, der aabenbart begge føler sig stærkt tiltrukket af den sortøjede Pige.

16 - "Nu skal jeg danse for jer, fine Herrer, til Tak for

Frokosten. - Kom herhen, Zambo!"

Suhria er sprunget op, hun vinker ad Zambo, der tvært

kommer slentrende nærmere. Mens han gør Guitaren istand og stemmer Strengene, gaar hun om bag Træet og lader Nederdelen falde. Under den har hun et kort, spraglet Skørt; derpaa smøger hun Trøjen af og staar nu bararmet og med Kastagnetter i Hænderne.

17 - Dansen begynder, idet hun alene danser og Zambo spiller dertil. Jagtbetjentene har nærmet sig. Mere og mere betaget stirrer baade Greven og Baronen paa Zigøjnersken. Saa kaster Zambo pludselig Guitaren og danser imod Suhria, Dansen bliver mere og mere lidenskabelig, indtil hun pludselig giver Zambo et smældende Ørefigen, der brat afbryder Dansen. Han farer tilbage, knytter Hænderne i Raseri, som om han vilde styrte sig over hende. Suhria søger Dækning mellem Greven og Baronen og slaar en skadefro Latter op.

18 - "Greven faar den Idé at lade Zambo og Suhria optræde næste Dag til den store Fest, han agter at afholde paa Slottet."

Greven har trukket sin Tegnebog frem og giver baade Zambo og Suhria en Pengeseddel, der foreløbig stifter Fred. Men Zambo gnider dog af og til sin Kind og sender Suhria vrede Øjekast.

Greven tænder en Cigar og grunder dybt, tager saa Svigersønnen i Armen og betror ham sin Plan. Baron Max finder Idéen sublim og henrykkes ved Tanken, men den Gamle løfter Haanden advarende: Diskretion og Forsigtighed, det er Løsnet!

19 - "Suhria gaar strax ind paa Grevens Forslag, men Zambo modsætter sig."

Greven forklarer Zambo Forslaget, mens Baron Max taler med Suhria derom. Hun gaar strax ind derpaa, men Zambo bliver

rasende ved Tanken. Suhria søger at overtale ham, men det lykkes ikke. Heller ikke, at Greven byder Zigøjneren Penge. Han trækker Æslet frem og forlanger, at Suhria øjeblikkelig skal drage videre med ham.

20 - Da finder Suhria paa en djævelsk Udvej: hun lister Sølv-cigaretetuiet ud af Baron Max's Lomme, lader som om hun vil hviske Zambo noget i Øret og lader samtidig Etuiet glide ned i hans Lomme. Hun sætter sig da paa Æslet, som om hun vil rette sig efter Zambos Befaling, tager Afsked med Greven og Baronen og beder denne sidste om en Cigaret. Han leder efter Etuiet, kan ikke finde det; Jagtbetjentene ser efter ved Prokstopladsen, selvfølgelig forgæves. Efterhaanden henledes Mistanken paa Zambo. Den ene Jagtbetjent lægger Haanden paa hans Skulder og fritter ham ud; Suhria gør Tegn til den anden Betjent, at han skal hjælpe med til Undersøgelse af Zigøjneren. Pludselig føler Zambo sig omslynget af den ene Jagtbetjents stærke Arme, mens den anden gennemroder hans Lommer og slutte- lig trækker Etuiet frem.

Nu følger en Scene, hvor Zambo - rasende over at blive sigtet for et Tyveri, han ikke har begaaet - søger at retfærdiggøre sig, men efter Tegn fra Suhria beordrer Greven sine to Folk til at arrestere ham. Zambo kæmper mod de to stærke Jægere, mens Suhria henrykt klapper i Hænderne. Endelig lykkes det Zigøjneren at rive sig løs. Han undslipper, da Greven kalder sine Folk tilbage. I Smug bøjer Suhria sig ned og kys- ser Baron Max, der har stillet sig ved hendes Side med Armen om hendes Liv.

21 - Man ser Toget bevæge sig gennem Skoven: Forrest den ene Jæger bærende Randsler etc., dernæst den anden, der holder Æslets Grime. Paa hver Side af Suhria gaar Greven og hans Svigersøn. Snart bøjer hun sig smilende og koket mod den Gamle, snart mod Baron Max. Saa standser Æslet. Greven byder Suhria en Cigaret og lader hende tænde ved sin. Samtidig stikker hun en Haand bag ud til Baron Max, som han kysser. Saa drager Toget videre.

22 - "Paa Slottet Dørnersdorf."

I Baggrunden ses Slottet. Toget er standset ved Laagen ind til Haven. Greven instruerer den ene Jagtbetjent om at bringe Suhria ad en Bagvej ind paa Slottet. Han og Baron Max tager foreløbig Afsked med den Skønne. Hun forsvinder mellem Havens Trær og slænger Kys efter de to Herrer. Baron Max besvarer disse med stor Varme. Greven slaar ham paa Skulderen og beder den unge Mand erindre, at Komtesse Cæcilia venter ham: enten er man forlovet, eller man er det ikke, altsaa - à bas les pattes. Greven løfter en advarende Pegefinger og gaar strunk videre, fulgt af den lidt flove Baron Max.

23 - "Komtesse Cæcilia og hendes Selskabsdame modtager de hjemvendende Jægere."

Komtessen - en noget for fyldig og ikke videre køn ung Dame og Selskabsdamen - gammel, lang og ranglet - sidder i Slottets Havestue. Selskabsdamen knipler, Cæcilia læser i en Bog. Men hun er utaalmodig, sænker Bogen og ser til Døren. Rejser sig og gaar rastløs om i Stuen. Lukker saa et Vindu op og ser ud; vender sig og klapper i Hænderne. Den Gamle smiler an-

strængt og knipler videre. Cæcilia stiller sig midt paa Gulvet og ser med Spænding mod Døren med Haanden mod Brystet.

24 - Greven og Baron Max kommer ind. Den første nikker til Damerne, Baronnen gaar imod sin Forlovede, der forelsket trykker sig op ad ham og byder Munden til Kys. Men Baron Max er adspredt, hans Kys er uden Varme, Cæcilia ser skuffet ud. Greven har ringet. Han taler sagte med den indtrædende Tjener og gaar ud med ham. Baron Max vil følge efter, men Greven standser ham ved Døren, skruer Øjeglaset paa Plads, betragter Svingersønnen med Strengthed og viser med et Nik med Hovedet, at Hr. Max's Plads er hos Komtesse Cæcilia. Greven gaar rankt ud, Baronnen bliver noget forfjamsket tilbage, gør saa gode Miner til slet Spil og sætter sig i Sofaen ved sin Cæcilias Side.

25 - Selskabsdamen ser over Brillerne mod de Unge, tager saa sin Kniplepude og gaar diskret ud af Værelset.

En Scene mellem de to Forlovede. Hun er meget forelsket, han er kølig og aandsfraværende, da Tankerne uafslædelig glider til den skønne Suhria. Komtessen bliver efterhaanden forstemt og surmulende, Baron Max tager sig i det. Han lægger Armen om hendes Liv, hun synker ind mod ham, han vil kysse hende, men hører i det samme en Lyd ovenpaa, farer sammen og ser op mod Loftet. Saa springer Komtessen utaalmødt op, slaar med Nakken og gaar ud af Værelset. Baronnen ser efter hende, staar et Øjeblik usikkert og lister saa ud ad en anden Dør.

26 - "Suhria paa Slottet."

Et stort og smukt Gæsteværelse med en Himmelseng midt

for den lange Væg. Suhria kommer ind, fulgt af en gammel Stupige med Kappe paa. Suhria staar stille midt paa Gulvet og ser sig om, mens Pigen betragter hende med misbilligende og fjendtlige Blikke. Suhria gaar omkring og føler paa Møbler og Gardiner, hopper saa op i Sengen og sætter sig paa Hug, mens hun lader Madratten fjedre under sig. Ler. Giver saa Pigen Ordre til at lukke alle Vinduerne op og forlanger noget at spise og drikke. Den Gamle rækker hovedrystende ud af Værelset.

27 - Suhria sidder stadig i Sengen og ser ud til at kede sig. Døren aabnes forsigtigt, Grev Dørner lister ind. Suhria vender Hovedet og rækker Tunge ad ham. Han studser, anbringer Øjeglaset og gaar et Skridt nærmere, Suhria gentager Mandsvren. Hopper saa ned af Sengen, sætter sig i Vinduskarmen og spejder ud over Haven uden at tage Notits af Greven. Denne nærmer sig og vil være elskværdig, men Suhria længes allerede ud i det Frie. Hun vil ikke være der længer. Greven vil overtale hende, tager hendes Haand; men hun river sig løs og iler mod Døren.

28 - Døren gaar op, Stupigen kommer ind med en Bakke, hvorpaa staar Mad og Vin. Suhria bliver pludselig glad, hun faar Bakken anbragt paa et lille Bord og jager Pigen ud. Suhria flytter Bakken ned paa Gulvtæppet, sætter sig paa Hug og gør Tegn til Greven, at han skal sætte sig ligeover for hende. Han synes først noget chokeret, men snart har den Lille dresseret ham. Hun spiser og drikker, han skænker i Glasset. Hun lader ham drikke først og ler af fuld Hals. Der er en Skaal med Druer, som hun spiser af. Saa faar hun Greven til at sidde med aaben Mund, mens hun forsøger at kaste Druer ind i den.

29 - Greven sidder i en Lænestol med Ryggen til Døren, Suhria har anbragt sig paa Stolens Arm. Hun læser i hans Haand, han har ført hendes Haand til Læberne, griber hende saa om Skuldrene og drager hende til sig. I dette Øjeblik gaar Døren op, Baron Max viser sig. Hurtigt lægger Suhria Hænderne paa Grevens Øjne og gør med Hovedet Tegn til Baronnen, at han skal liste ind i Stuen. Han gør dette og gemmer sig bag en fritstaaende Sofas Ryg.

30 - Suhria sidder endnu med Hænderne mod Grevens Øjne, springer saa pludselig ned paa Gulvet og gaar et Par Skridt tilbage. Greven rejser sig og vil gribe fat i hende, men nu spiller hun først fornærmet, bliver saa vred, og da den forelskede Greve trænger ind paa hende, snapper hun Kniven, som hænger ved Beltet og tvinger med den i Haanden Greven tilbage mod Døren og ud af den. Saa lukker hun Døren i Laas, stikker Kniven i Beltet og vender sig skoggerleende mod Baron Max, der nu er dukket op bag Sofaen. Han strækker Armene ud, hun hopper op i Sofaen og kysser ham.

31 - "Hvor gammel er du ? Hvor rig er du ? Elsker du mig
vanvittigt ?"

Baron Max er kommet frem i Stuen. Han vil gribe Suhria, men hun smutter stadig graciøst dansende fra ham. Endelig faar han Lov til at tage et Kys, men derpaa puffer Suhria ham ned i en Lænestol, hvorfra han ikke maa røre sig. Selv strækker hun sig i Sofaen, hviler Kinden mod Haanden og retter de tre Spørgsmaal til ham.

De taler sammen. Han lader sig glide ned paa Gulvet foran

Sofaen, hun holder ham paa Afstand med udstrakt Haand, lader ham saa langsomt nærme Ansigtet mod sit og giver ham et Kys. Saa springer hun op, peger bydende mod Døren. Langsomt tvinger hun ham ud af Stuen. Staar saa stille og skuer grundende frem for sig, bryder derpaa ud i hoverende Latter, spreder Armene ud og knipser triumferende med Fingrene.

32 -

"Fest paa Slottet."

Havesalen er pragtfuldt oplyst. En Mængde Gæster - Damer og Herrer - sidder eller staar i konverserende Grupper. Dørene ud til Haven staar aabne, man ser Tjenere bære Lysballoner ud, nogle hænges op paa Laurbærtreerne, der staar langs Verandaen.

Greven konverserer Gæsterne, der byder Cigarer og Cigaretter, thi man har lige rejst sig fra Middagsbordet. Baron Max staar i Forgrunden i dybe Tanker. Komtesse Cæcilia staar noget derfra og taler med et Par af Gæsterne. Hun skotter hen til ham gennem Lorgnetten og synes forstemt. Saa gaar hun pludselig imod ham og prikker til hans Arm med sin Stanglorgnet. Han farer sammen, anstrenger sig sjensynligt for at være elskværdig. Men Komtessen aner Uraad; hun taler til ham i en hovmodig og krænket Tone. Vender ham saa Ryggen og vil fjerne sig. Han følger efter, drager hende atter tilbage, er elskværdig, kysser hendes Haand. Hun formildes efterhaanden.

33 - Greven staar midt i Værelset og samtaler med Gæster. En Tjener nærmer sig og giver med sagte Stemme en Besked. Strax vender Greven sig smilende mod Gæsterne klapper i Hænderne og opfordrer Alle til at gaa ned i Haven - en Overraskelse venter dem. Han byder en ældre og særlig fornem Dame Armen og gaar

over Verandaen ned i Haven. Selskabet følger. Baron Max tager Cæcilias Arm. Han standser, trækker Lommetørklædet frem og tørrer Panden, gaar saa videre.

34 - I Haven. En halvrund Plads, skærmet af Træer og Buske, paa hvis Grene er ophængt Papirballoner med Lys inden i. Langs Baggrunden runder sig en Stenbænk, der med Mellemrum brydes af gamle Satyrstøtter. Midt paa Pladsen er anbragt en Forhøjning. Rundt om denne - paa Grønsværet - sidder 5 - 6 Musikanter med Guitar, Fløjte, Tamburin etc. De er klædt i spanske Dragter. Ved Begyndelsen af denne Scene er Musikanterne alene paa den halvrunde Plads. De sidder paa Forhøjningen eller staar, samtaler, ler og ryger Cigaretter. Saa kommer en gammel Tjener ilende, gør Tegn, og strax kaster Musikanterne Cigaretterne, tager Plads om Forhøjningen - saaledes at de ikke tager Synet fra denne og istemmer den spanske Toreadormarsch.

Nu myldrer Selskabet frem - Greven med den gamle Dame i Spidsen - de tager Plads paa Stenbænken eller stiller sig bag denne. Musikken ophører.

35 - Alle har taget Plads. Paa isjnefaldende Sted staar Baron Max og hans Forlovede. Han tørrer nervøst Panden, hun betragter ham med nogen Forundring.

Fire Tjenere har stillet sig i Pladsens Periferi med lange Stænger, hvorpaa der er anbragt svære Blaalys. Greven inspicerer om alt er i Orden og klapper saa i Hænderne.

36 - Alle Blaalysene tændes, Musikken intonerer en ejendommelig Dansemusik med den kendte spanske Rytme. Strax efter viser Suh-

ria sig paa det lille Æsel, der trækkes af en Kvinde, der er kostumeret som Spaahex med Spidshue paa Hovedet etc. Æslet trækkes en Gang rundt om Pladsen. Hun smiler og ler højst ugenert til hele Selskabet, der med Greven i Spidsen klapper stærkt. Saa staar hun paa Forhøjningen, mens Æslet trækkes bort.

37 - Suhria danser en spansk "Flamengo" med Kæstegnetter, iblandt nogenlunde diskret ægyptisk Mavedans. Det bliver efterhaanden klart, at hun udelukkende danser for Baron Max, smiler til ham, strækker Armene mod ham. Og Baronen bliver som magnetisk tiltrukket af den Lille. Han stirrer betaget paa hende, gaar et Skridt nærmere, knytter Hænderne og aabner Munden, som for at tale. Komtessen betragter ham skandaliseret, adskillige Gæster vender Hovederne mod ham. Baron Max bliver dette var, trækker sig hurtigt tilbage, vender sig halvt om, tørrer Panden og stirrer saa atter paa Suhria.

38 - Dansen er forbi, Suhria sidder atter paa Æslet, hun nikker og ler og slænger Fingerkys mod det applauderende Selskab, hvorpaa den gamle Kælling trækker af med hende og Æslet. Selskabet kommer frem paa Pladsen og komplimenterer Greven. Baron Max er listet bort, Komtessen ser efter ham, kæmper et Øjeblik med Stolthed og Værdighed og iler saa efter ham.

39 - Udenfor en af Slottets Stenporte, der oplyses af to store Lanterner paa Portens Piller. Konen trækker Æslet igennem, men Suhria er staaet af og kommer et Stykke bagefter. Hun vender sig og smiler, for Baron Max kommer ilende. Han omfavner og kysser hende, vild af Lidenskab. -

40 - "Jeg elsker dig, Suhria! - Inat bortfører jeg dig - lad
Vinduet staa aabent - jeg sætter en Stige til - - "

41 - Suhria har revet sig løs, han holder begge hendes Hænder
og taler hurtigt og lidenskabeligt. Hun nikker, peger bagud,
slaar sin haanske Latter op og iler ind gennem Porten. Max
vender sig - der staar Komtessen i nogen Afstand fra ham. De
to stirrer et Øjeblik paa hinanden uden at mæle et Ord, saa
trækker hun Ringen af sin Finger, kaster den for hans Fødder
og gaar bort.

Baron Max ser efter hende et Øjeblik, stryger sig over
Panden og vil gaa ind ad Porten, men da stiller en Skikkelse
sig i Vejen for ham, det er Zambo. Zigøjneren er vild af Ra-
seri og Skinsyge og er øjensynlig rede til at springe ind
paa Baronen med Kniven i Haanden, da vender begge Hovederne,
Selskabet kommer op ad Havegangen. I Spidsen gaar Tjenere
med Lysballoner paa lange Stænger. Zambo har svunget Kniven
truende mod Baronen og er forsvundet. Max selv blander sig
med Selskabet, der efterhaanden myldrer ind ad Porten.

42 - "Bortførelsen."

Gæsterne forlader Slottet. Forgrunden er den mørke Gaards-
plads, i Baggrunden ser man den oplyste Stentrappe, hvor Tje-
nere hjælper Herrer og Damer Tøjlet paa etc. Man hører Automo-
bilhorn tude, ser Lygternes stærke Skin. Vogne med Heste rul-
ler afsted etc. etc.

43 - Et lille Boudoir. Den gamle Selskabsdame sidder stiv og
strunk i en Sofa og klapper beroligende Komtessen. Denne ligger
foran Sofaen med Ansigtet i den gamle Dames Skød. Døren gaar op,

og den gamle Greve kommer smilende ind. Han ser højst forbavset ud ved Synet af den fortvivlede Datter, der nu rejser sig og beretter om Bruddet med Baron Max. Meget forbitret forlader Greven Værelset for at forlange Forklaring af Svigersønnen.

44 - "Baronens Gæsteværelse."

Han har skiftet Dragt og pakket Kufferterne. Nu aabnes Døren og hans Chauffør kommer ind. Baron Max giver ham Ordre til at gøre Bilen klar og holde med den udenfor Slottet. Rækker ham saa Haandkufferterne. Chaufføren ud. I Døren møder han Greven, der kommer ind.

45 - Greven kræver Svigersønnen til Regnskab. En heftig Scene, hvorunder Greven er lige ved at løfte Haanden mod Baronen. Den Gamle ender med at pege paa Døren, Baronen bukker og gaar.

Den gamle Herre staar et Øjeblik ubeslutsomt, knytter saa Hænderne og iler ud af Døren.

46 - I Suhrias Værelse. Hun sidder sammenkrøbet i en Lænestol og sover. Smiler af og til i Drømme, saa forandres Ansigtstrykket, og hun knytter Hænderne i Vrede.

Pludselig vaagner hun, ser sig forvildet om, lytter mod Vinduet, springer op og iler derhen. Hun nikker ud i Mørket, gaar lidt tilbage. Et Tov bliver kastet ind, hun gør det fast om Vinduskarmen. Strax efter entrer Baron Max op og ind ad Vinduet. Han griber hende i Armene, kysser hende. Hun gør sig klar til at tage afsted.

47 - Man ser en Fløj af Slottet udefra, det er stærkt Maaneskær. Tovet ses tydelig at hænge fra det oplyste Vindu ned ad

Muren.

En Skikkelse kommer listende, bærende en Lygte. Han spej-
der mod Vinduet, gaar hen til Tovet og løfter Lygten. Man ser
det er Zambo. Han smøger Trøjen af sig, tager Kniven i Munden
og begynder at entre tilvejs.

48 - I Suhrias Værelse. Hun og Baronnen staar i hed Omfavnelser
og kysses. Pludselig farer de fra hinanden og vender sig hur-
tigt mod Vinduet. De farer derhen og læner sig ud. Suhria, der
ser Zambo entre tilvejs, trækker Kniven af Skeden og skærer
rask Tovet over.

49 - Atter Fløjen udefra. Zambo arbejder sig tilvejs. Han hæ-
ver allerede Armen for at naa Karmen, saa bøjer Suhria sig ud
og kapper Tovet. Med et Skrig styrter Zambo ned og bliver lig-
gende ubevægelig paa Jorden.

50 - Suhrias Værelse. Hun ler og viser Max triumferende Kniven.
Men Max er aldeles forfjamsket: hvorledes skal de nu slippe
ned? Suhria ler igen, gaar hen til Sengen river Lagenerne
af og flænger hver af dem i tre Dele. Disse 6 Stykker binder
hun og Max sammen, gør dem fast i den Ende Tov, der endnu hæn-
ger fra Vinduskarmen. Saa hopper Suhria først op i Karmen, gi-
ver Max et Kys og lader sig glide ned. Han gør sig istand til
at følge, men nu skifter Billedet:

51 - Korridoren udenfor Værelset. Greven kommer ilsozt gennem
den, fulgt af en Tjener. Han holder en svær Ridepisk i Haan-
den og ser meget vred og beslutsom ud. Han standser ved Suhrias
Dør og griber i Laasen, men Døren gaar ikke op. Han stemmer

Skuldren imod, men det hjælper ikke. Saa tager baade han og Tjeneren Tilløb og braser mod Døren saa den springer op - -

52 - Man ser dem tumle ind i Værelset. Greven falder og bliver hjulpet paa Benene af Tjeneren. Netop i samme Øjeblik ses Max at svinge sig ud over Karmen. Greven styrter imod ham med hævet Ridepisk, men han forsvinder i rette Tid. Man ser Grevens og Tjenerens Rygge, mens de stirrer ned mod den mørke Gaardsplads.

53 - Den oplyste Stentrappe. Ovenover staar Greven og giver Ordre ud i Gaarden, hvor Lygter glimter. Tre Mand kommer bærende med Zambo og lægger ham paa Trappeafsatsen. Blodet løber ham fra Panden ned over Ansigtet. Greven er forbavset over at det ikke er Max, man har fundet. Tjeneren bringer Zambos Kniv og viser den til Greven, der ikke forstaar at Ord af det hele. Som de staar der aabnes Døren bag dem, Komtessen viser sig i Peignoir med Haaret hængende løst over Skuldrene. Hun ser Zambo, farer tilbage med et Skrig og synker om, grebet af Faderen og en Tjener.

54 - Det Indre af en svagt oplyst Automobil i stærk Part. Suhria og Baron Max sidder tæt sammen og stirrer ud. Saa vender de Ansigterne mod hinanden; de smiler, og Mundene mødes i et langt Kys.

55 - To Hotelværelser ved Siden af hinanden. Begge er mørke, men saa aabnes Døren til en oplyst Korridor, en Tjener, der drejer Elektriciteten til begge Værelser, kommer ind fulgt af Baron Max og af Suhria, der er tæt tilhyllet i en Pels. Bag-

efter en Hotelkarl med Kufferter. I hvert Værelse er kun én Seng.

Tjener og Karlen ud, Max og Suhria gør sig det hyggelig hver i sit Værelse. Af og til kommer han ind til hende, omfavner og kysser hende, men hun sender ham stadig ud igen.

56 - "Nej, nej! - Jeg vil være din Hustru, ellers - aldrig!"

Suhria har sat sig i Sofaen og trukket Benene op under sig, som det er hendes Vane. Hun kalder mod den anden Stue paa Max, da hun vil have en Cigaret. Hun faar den, han sætter sig ved hendes Side, er kærlig lidenskabelig, men hun lader kold. Han hvisker noget til hende, hun ryster energisk paa Hovedet, han trygler, hun er absolut afvisende. Tilslidst springer hun op og erklærer at enten bliver hun Baronesse Max, eller det hele er forbi.

Han staar aldeles maalløs over dette Forlangende, hun spiller, stolt, krænket og dydig. Endelig gør hun sig rasende, driver ham Skridt for Skridt baglæns mod Døren, som hun smækker i og laaser.

Man ser ham staa protesterende paa den ene Side af Døren, mens Suhria med Cigaretten i Munden og med et Satanita-Smil om Munden begynder at klæde sig af.

57 - "Baron og Baronesse Max" .

(Anmærkning:

Gennem de følgende Billeder maa Baron Max i Ansigtstudtryk, Bevægelser, Mimik vise en stadig tiltagende Degeneration - nægende Fortvivlelse over det taabelige Ægteskab, Angst for den kommende Ruin, Ærgrelse over Suhrias Mangel paa Dannelse, anstændig Optreden, Lunefuldhed etc.

Suhria er gennem disse Billeder altid paaklædt efter sidste Mode men paa den extravagantest mulige Maade. Hun overhænger sig med Smykker fra den tidlige Morgenstund; hendes Månerer er de samme, som da hun var en simpel Zigsjnerske; hendes Ansigtstudtryk og Luner skifter kaleidoskopisk og uophørligt. Hun bevarer den katteagtige Ynde, den skraldende Lat-ter, de samme outrerede Arm- og Fingerbevægelser o.s.v.)

En elegant Dagligstue. I en dyb Lænestol sidder Max med en Avis for Ansigtet og Benene strakt ud. Han sænker Avisen og stirrer træt og sløvt frem for sig. Ser paa Uhret, gør en utaalmelig Bevægelse og fortsætter Læsningen. Saa vender han sig, for Døren gaar op, og Suhria kommer ind i Spadseredragt. Hun ser ikke til Max, men stiller sig foran et stort Spejl, mønstrer sit Toilette, retter paa Hatten, manøvrerer noget kejtet med en Stanglorgnet, øver sig i at se gennem den, hilser ind i Spejlet, smiler etc. Max trækker Uhret op og lader hende vide, at Klokken er mange, hun stiller sig foran ham for at lade sig beundre. Han kritiserer de mange Halskæder og Smykker, hun har paa. Suhria bliver ørgerlig og dasker ham paa Kinden med Stanglorgnetten. En Tjener melder, der er rettet an, hun tager Max's Arm og gaar med Ballettrin mod Døren.

58 - De sidder ved Frokostbordet. Suhria guffer i sig med stor Appetit men meget ugraciøst. Hun anbringer Albuerne paa Bordet og spiser med Kniv - Max retter hende af og til, hun surmuler et Øjeblik eller rækker Tunge ad ham. Tjeneren varter op stille og diskret.

Atter retter Max hende, saa bliver hun helt rasende og

dundrer med Gaffel og Knivskæft i Bordet, saa Fadene hopper. Tjeneren lægger Haanden over Munden for at dølge et lille Smil; Suhria ser dette, rejser sig og kaster ham Karaflen i Hovedet. En Tallerken kyler hun mod Gulvet, saa den knuses, hvorpaa hun farer ud af Stuen.

59 - Suhrias Soveværelse. Hun ligger tværs over Sengen i hysterisk Graad. Max kommer ind for at tale hende tilrette. Hun vender sig blot fra ham som et forkælet og uartigt Barn. Saa trækker han op af Lommen et Etui og lader Smykket - et Perlehalsbaand - straaale for hendes Øjne. Strax springer hun op, helt forvandlet. Hun ler henrykt, Øjnene straaler, hun klynger sig til ham og byder Munden til Kys. Billedet ender med, at hun sidder paa hans Skød og prøver leende Perlesnoren om hans Hals.

60 - Suhrias Paaklædningsværelse. Hun prøver en elegant Selskabsdragt. Rundt om i Værelset ophober sig Kartons, Pakker, Hatæsker etc. Der kommer stadig flere ind ad Døren. Hatte pakkes ud og anbringes omkring paa Møblerne. Suhria svømmer henrykt om i al denne Herlighed.

61 - "Ruinen truer."

I Baronens Arbejdsværelse. Han sidder ved sit Skrivebord og gennemgaar en Bunde Regninger og lign. Hans Ansigt udtrykker Ængstelse og Vrede. Han modtager af Tjeneren endnu endel Breve, Ophidselsen stiger. Han ringer, beder Tjeneren anmode Suhria om at komme ind, gaar derpaa ophidset op og ned i Værelset.

62 - Suhria smilende ind, pragtfuld klædt. Hun nejer leende for ham, drejer sig rundt etc. Han trækker hende vredt hen til Skrivebordet og spreder Regningerne ud. Hun surmuler, trækker paa Skuldrene, gaar saa ligegyldig hen til Vinduet, trækker Spejl og Pudderdaase op af Lommen og frisker Teinten op.

63 - I en Spillesal. Midt for Scenen et Roulettebord, hvorved en Croupier lader Kuglen trille, mens Spillet gaar. Suhria kommer ind, eskorteret af en Flok unge Levemænd. Hun smiler, ler, flirter tilhøjre og venstre. Sætter sig ved Spillebordet og lader Pengene rulle. Hun øser Guldstykker ud, taber uafbrudt, og da hendes Pung er læns, forlanger hun Penge af sine opvartende Herrer.

64 - Baronen ind. Han spejder efter Suhria, opdager hende og nærmer sig skyndsomst. Netop som han kommer paa Siden af hende, staar én af de unge Levemænd i Begreb med at trække Sedler ud af sin Tegnebog for at række dem til Suhria. Baronen vil forhindre dette, der bliver en Scene mellem Max og Suhria, Spillet forstyrres, alle vender sig mod Parret; en af Casinoets Tjenere nærmer sig og beder dem forlade Salen.

65 - Et elegant Restaurant-Lokale. Midt for Scenen et dækket Bord, hvorved sidder Baron og Baronesse Max samt 5 - 6 Herrer. Desserten er naaet, Stemningen høj; Suhria har drukket Champag-ne og er meget kaad. Hun griber en Appelsin og spiller Bold med den tværs over Bordet til en af Vennerne. Musik høres, en spansk Vals. Pludselig springer Suhria op paa sin Stol, derfra paa Bordet. Med Foden rydder hun Plads og giver sig til at danse. Herrerne rejser sig og klapper, Max søger forgæves at stand-

se hende. Saa hopper hun pludselig fra Bordet i Armene paa en af Vennerne; de giver sig til at danse "Tango". Midt under Dansen bøjer Herren sig og kysser Suhria paa Munden. Max iler til, giver ham et Ørenfigen og river Suhria bort. Vennerne styrter til, Max og Suhria ud.

66 - En aaben Plads. To Automobiler holder, Duellen mellem Max og hans Modstander ordnes. De staar med Ryggen til hinanden og holder Pistolerne rede. Paa et Signal fra en af Sekundanterne vender de sig og skyder. Max's Modstander staar et Øjeblik - vakler, taber saa Pistolen, griber for sig ud i det tomme Rum og falder forover.

Netop som Herrerne staar klar til at skyde er Suhria kommet tilsyne mellem Træerne. Hun er tilhest, holder stille med en Cigaret mellem Læberne og betragter Duellen med Interesse. Ingen af Mændene har lagt Mærke til hende. Da Modstanderen er faldet, rider hun nærmere, smiler glædestraalende, bøjer sig over Hesten for at se den Faldne, vender sig da leende mod Max, vinker ad ham og rider atter bort. Max og hans Venner staar komplet lamslaaede, ser efter hende og vender sig hovedrystende mod hinanden.

67 - "Baron Max er nu aldeles ruineret. En lille villa ved Bretagnes Kyst er alt, hvad han endnu ejer."

Paa Villaens Veranda sidder Baron Max nedbøjet, Hulkindet - en slaget Mand. Han stirrer ud over den lille Have. En Gartnerkarl - ung og køn - kommer fra Gaardspladsen med Rive og Vandkande. Han letter paa Huen, men Max sendser ham ikke. Over hans Hoved - paa Husets Altan - viser Suhria sig i en let Mor-

gendragt. Hun har Haaret bølgende om sig, ryger en Cigaret og smiler fornøjet ned til Havekarlen, der hilser hende med et bredt Grin. Hun vinker ad ham, han skotter hen til Baronen og arbejder videre. Max har intet set, han rejser sig, tager Hat og Stok og gaar tungt og med bøjet Ryg tværs over Haven til Skoven.

68 - Strax efter viser Suhria sig paa Verandaen. Hun bærer en Hængekøje og opfordrer Gartnerkarlen til at hænge den op mellem Træerne.

De finder et passende Sted og hænger Køjen op. Saa plukker Suhria to Nelliker, stikker en over hvert Øre, smider sig i Køjen og betragter Gartneren, der atter tager fat paa sit Arbejde. Hun kalder paa ham. Han nærmer sig langsomt og smilende. Staar saa støttet til Riven og taler saaledes fortroligt med Suhria.

69 - Man ser Suhria i Køjen og Gartneren, der staar bøjet over hende. De foretager sig intet kompromiterende, men begge ler ad fuld Hals, og Suhria tager den ene Nellike fra Øret og stikker den i Munden paa Gartneren. I dette Øjeblik kommer Baron Max tilsyne. Han staar et Øjeblik og stirrer lamslaast paa de To, tager sig saa til Hovedet og styrter ud af Haven. Suhria springer ud af Køjen og iler efter ham. Tilbage bliver Gartneren, der klør sig betænkelig bag Øret.

70 - Man ser Kysten fra Havet. Bølgerne bryder mod Klippeky-
sten. Bag en lille skærmende Række Sten ligger en Baad. Fra
det ret høje Land oven over fører en Sti ned til denne Baad.

71 - Fra Skoven ved Brinken ser man Baron Max komme ilende. Han er aabenbart aldeles ude af sig selv. Bag ham kommer Suhria, der kalder. Han standser, vender sig, ryster paa Hovedet og iler videre ned ad Stien til Baaden, som han springer ned i og løser. Han staar just med Aaren løftet for at stage Baaden tilhavs, da Suhria viser sig over hans Hoved paa Brinken.

72 - Hun raaber ned til ham og gør Fagter - haanende, vrængende. Saa kaster hun sig ned med Hænderne støttet til Brinkens Rand. Hun bøjer sig frem og slaar sin djevelske Latter op. Men pludselig forandres Udtrykket i hendes Ansigt til Ængstelse og Skræk. Hun glider nemlig udover Brinkens Rand, Stene og Jord løsner sig og triller ned. Med et Angstskrig styrter hun ned.

73 - Baron Max staar stadig med Aaren i Haanden. Han ser op. Suhrias Legeme styrter ned tæt ved Baaden paa Klipperne. Han holder Hænderne for Øjnene, springer iland, staar et øjeblik forstenet ved Suhrias Lig, knæler saa grædende og med bøjet Hoved ved den Døde.

Satanita

1.

STK NR. 50

HOVEDPERSONERNE.

Suhria ogsaa kaldet " Satanita." Zigøjnerske.
Zambo, - ung Zigøjner.

Grev Dørner til Dørnersdorf.

Kontesse Cecilie - hans Datter.

Baron Max - hendes Forlovede

1. Billede.

ZIGØJNERDANDEN DRAGER GENNEM SKOVEN.

Mellem Skovens Træer, drager en Dande Zigøjner. I Spidsen rider den unge Zambo, og efter ham følger to Husvogne trukket af Heste. Til den bageste Vogn, er der bundet et lille Esel, og en Ko. Zambo rider rask frem, finder en Lysning, holder stille, og vender sig, og raaber. Vognen kører frem, og standser.

2. Billede.

Der slaas Lejr. Hestene spændes fra, og faar Lov til at grasse

Eslet og Koen ligeledes. Ud af Vognene, myldrer hele Banden: en gammel Kone, et Par unge Knæse, 4-5 Børn i forskellige Aldre, fra den forreste Vogn, der er Høvdingens, kommer han selv og hans Kone, der bærer et Pattedbarn, samt en halv voksen Pige og en Dreng. Endelig viser hans smukke Datter Suhria sig idet hun stikker Hovedet ud af Vognens ene Vindue.

3. Billede.

Ved Synet af hende løber en af Knæsene til Vognen, vinker til hende og stiller sig afventende nedenfor den aabne Vognør, aabenbart, for at løfte den Skønne ned. Men saa snart Zambo, ser det skynder han sig ogsaa derhen, og skubber Rivalen brutalt til Siden, Suhria viser sig i Aabningen, hun ler haansk af den uheldige Fyr; der er trillet om i Græsset, springer i Zambos Arme, og lader sig sætte ned paa Grønsværet. Den anden, har imidlertid rejst sig, farer rasende løst paa Zambo; begge trækker Knivene og begynder et Slagsmaal. Den gamle Kone løber skrigende til, Børnene farer forskrækket bort, men Suhria der fornøjet betragter de kampende, mens hun klapper i Hænderne. Høvdingen gør Ende paa Bataillen ved at rive Kniven ud af den ones Haand og leverer den anden et Spark. Saa rusker Moderen i Suhria og betyder hende, at hun skal arbejde.

3.

4. Billede.

Zigøjnerne har indrettet deres Lejr. Børnene leger, de unge Mand, har hentet Kvas, og lavet Baal, Suhria malkormKoen, naar hun er færdig, ser man hende stikke den i Halsen, med Sølvpilen hun bærer i Haaret. Den slaar bag ud, og hun ler. Nu samles alle om Gryderne. Maaltidet indtages. Suhria chikanerer og driller Børnene, naar hun kan se sit Snit, Moderen skander paa hende.

5. Billede.

Høvdingen sender Banden ud paa Strejftogt fordelt i smaa Hold. Den gamle Kælling tager en grøn Skærm paa og sjokker afsted med et Par af Børnene, Drengene gør sig klar med Bambusstenger samt Poser, som de gemmer under Skjorten, Suhria har lagt Dækken paa Eslot, hun trækker det frem. Nu opstaar der atter Strid mellem Zambo og en af Knæsene, da de begge vil ledsage hende, Høvdingen, kaster et Pongestykke i Luften; derved afgøres, at Zambo er den heldige. Rivalen er rasende, kaster sig i Græsset, - han vil ikke bestille noget, naarmå han ikke maa følges med Suhria. Høvdingen snapper den store Kørpisk og slaar han, til han springer op. Saa henter han modvilligt et Skærslibeapparat og triller af med det, ledsaget af den helt unge Pige.

6. Billede.

Zambo og Suhria gør sig rede til at drage ud. Han tager sin broderede Trøje paa og Hue med Hejrefjer, Moderen pynter Suhria

med tunge Smykker og Kæder. Zambo løfter hende op paa Eslet, og lægger Grimen over sin Arm. De forsvinder mellem Træerne, Høvdinden ud søger sig en skyggefuld Plads, vinker ad Konen, Hun sætter sig, med Pottetøget under Træet, Manden lægger sig med Hovedet i hendes Skød og sover ind, Konen nusler med den lille.

7. Billede.

ZIGØJNERNE ARBEJDER.

Foran en Landsbykirke. Kirkegængerne kommer fra Landsbyen mod Kirken, Ved Indgangen, staar den gamle Zigøjnerkone med Skærm over Øjnene, paa Brystet hænger en plakat "Blind fra Fødselen!" -- To Børn, staar ved Siden af hende og strækker Hænderne ud. Skiftevis løber de hen til Kirkegængerne, naar disse ikke lægger Mærke til den gamle, trækker dem i Kjolen eller Frakkeskæderne og peger paa den blinde.

8. Billede.

Bag et Plankeværk staar en Flok Gæs. Man ser Zigøjnerdrengene gøre en Fiskerstang klar, og sætter Orm paa Krogen. Snoren kastes over Plankøværket, en af Gæssene bider paa Maddingen, den høles over Stakittet og puttes i en Sæk. Hvor paa Drengene hurtigt forsvinder. Der kan kastes en Slynge om Gæssens Hals, saa kan der ikke blive tale om Dyrplageri.)

9. Billede.

" Grev Dørner til Dørnersdorf drager paa Jagt med sin Svigersøn Baron Max.

Scenen er Slotsgaarden, hvor et Par Jagtbotjente med Hunde venter ved Foden af Trappen. Ude paa Verandaen kommer den halvgamle Greve og hans meget ungdommelige Svigersøn, begge med Bøsserne over Skulderene. De taler sammen, tænder Cigaretter og gaar ned ad Trappen. Veksler Ord, med Skovbotjentene og drager af Sted. Netop som de vil gaa, aabnes et af Vinduerne, Comtesse Cecilia læner sig ud, og vinker. Baron Max, vinker tilbage; løber hen til Vinduet under Muren, bryder en Blomst af, og kaster den til den unge Dame, hun ler og vinker, Jagtselskabet gaar.

10. Billede.ET SKÆBNESVANGERT MØDE.

Mellem store træer i en gammel Højskov. Man ser Greven liste frem, den ene Skovbotjent følger efter. De dækker sig bag en stor Sten, Greven bringer Bøssen i Anslag, saa ser man pludselig Suhria paa Eslet og Zambo komme frem. Greven sænker ærgelig Bøssen, gaar frem og kalder paa Zigejnerne.

11. Billede.

I har ødelagt Jagten for mig, fordømte Zigejnerpak! Greven er rasende og skælder ud. Zambo gaar hen imod ham, med Huen i Haanden, ydmygt undskyldende. De vender halvvejs Ryggen til Suhria, der

6.

skynder sig ned at bringe Haar og Pynt i Orden, hun smiler skalkagtigt. Driver saa Eslet helt hen til Greven, denne vender sig og stirrer ind i de snukke forføriske Øjne. Han studser, anbringer Monoklen i Øjet, og efterhaanden forandres hans Ansigtsudtryk fra Vrede, til Forbavselse, og endelig til smilende Elskværdighed. Han taler til hende, hun nikker og ler; hver Gang, Zambo falder ind i Samtalen, ser greven arrigt til ham, og hver Gang, trækker Zigøjneren sig tilbage med et Skrabud.

12. Billode.

Vi kan jo ligesaa godt spise Frokost her, Schultz?

Giv Signalet!

Greven henkaster Ordene til Skovbetjenten og rækker han sin Basse, Denne sætter Signalthornet for Munden, og blæser. Snart efter, høres et Stykke derfra Svarsignalet. Betjenten snapper Randslen fra Ryggen, udsøger et passende Sted, og begynder at arrangere en Friluftsfrokost. Imidlertid har Suhria ladet sig glide ned paa Jorden, vinker til Zambo, at han skal tage Eslet og staar nu, og koketterer med Greven. Han tænder en Cigaret, hun napper ligeledes en af Etuiet stikker den i Munden, og bøjer løende Ansigtet tilbage, åbenbart, for at faa Ild af Grevens Cigaret. Han skotter hen til Jageren, der afskret vender Ryggen til, bøjer sig saa, ned Cigaretten i Munden ned ned den lille og lader hende tænde. Zambos Ansigt fortrekker sig i Skinsyge, og han gør en truende Bevægelse. Greven ser det! retter sig op, og betragter ham; de haust en bas gennem Sjøglasseset.

7.

Vender sig saa mod Suhria med et Skuldertræk, hun gør den samme Bevægelse, men med en betydelig større grad af Foragt. Hun betyder Zambo, at han kan fjerne sig, men han bliver trodsigt staaende.

11. Billede.

Greven har anbragt sig siddende med Ryggen op af et Træ, Suhria, sidder ligeoverfor paa Hug. Han skænker i et Bæger af Feltflasken, og rækker hende det, hun drikker, kaster Bægeret tilvejs, og griber det, rækker det saa til Greven; han skænker og drikker, Suhria strækker sig hen ad Grøntsveret imod Greven, griber hans Haand, studerer dens Linier og kigger af og til skælnsk op mod ham.

14. Billede.

Dette Billede flyttes mod Baggrunden. I Forgrunden kommer Baron Max og hans Jæger. De standser overraskende ved Synet af Greven og Zigøjnersken, gaar saa hen imod dem. Greven vinker fornøjjet Suhria drejer sig paa den ene Albu, vinker ligeledes og ler af fuld Hals. greven begynder paa en Forklaring, peger bagud mod Zambo, og Eslet o. t. o. Mens dette foregaar, har Baronens Jæger smaget sin Randsel af og supplerer nu Frokostenretningen.

15. Billede.

De to Herrer sidder ved Træet, spiser drikker og snakker muntert med Zigøjnersken, lidt derfra, har Jagtbetjentene taget Plads.

Æslet nipper til Græsset, Zambo staar lænet mod en Stamme, han spiser ogsaa, men skuler mørkt til Suhria og hendes to fine Kavalerer, der udbetjentbart føler sig stærkt tiltrukket af den sortøjede Pige.

16 Billede

Nu skal jeg danse for jer, fine Herrer, til Tak, for Frokosten,-- Kom herhen, Zambo! " Suhria er sprunget op, hun vinker ad Zambo, der tvært kommer slentrende nærmere. Mens han gør Guitaren i Stand og stemmer Strengene, gaar hun om bag Træet og lader Nederdelen falde, under den, har hun et kort spraglet Skørt; derpaa smager hun Trøjen af og staar nu barmet og med Kastagnetter i Hænderne.

17. Billede.

Dansen begynder, idet hun alene danser og Zambo spiller dertil. Jagtbetjentene har nærmet sig. Mere og mere betaget stirrer både Greven og Baronnen paa Zigejnersken. Saa kaster Zambo pludselig Guitaren og danser imod Suhria, dansen bliver mere og mere lidenskabelig, indtil hun pludselig giver Zambo et smældende Grefigen, der brat afbryder Dansen. Han farer tilbage, knytter Hænderne i Raseri, som om, han vilde styrte sig over hende. Suhria søger Dækning mellem Greven og Baronnen og slaar en skædesiro Latter op.

18. Billede.

Greven faar den Ide, at lade Zambo og Suhria optræde næste Dag til den store Fest, han agter at afholde paa Slottet." Greven har trukket sin Tegnebog frem og giver både Zambo og Suhria en

pengeseddel, der foreløbig stifter Fred. Men Zambo gnider dog til sin Kind og sender Suhria vrede øjekast. Greven tænder en Cigar, og grunder dybt, tager saa Svigersønnen i Armen, og betror ham sin Plan. Baron Max, finder I'deen, sublim og henrykkes ved Tanken men den gamle løfter Haanden advarende: Diskretion og Forsigtighed, det er Løsnet!

19. Billede.

Suhria gaar straks ind paa grevens Forslag, men Zambo modsætter sig." Greven forklarer Zambo Forslaget, mens baron Max, taler med Suhria derom. Hun gaar straks ind derpaa, men Zambo bliver rasende ved Tanken. Suhria søger at overtale ham, men det lykkes ikke. Heller ikke, at Greven byder Zigsjneren Penge. Han trækker Æslet frem og forlanger, at Suhria øjeblikkelig skal drage videre med ham.

20. Billede.

Da finder Suhria paa en djævelsk Udvej; hun lister Selveigaretetuet ud af Baron Max' s Lomme, lader som hun vil hviske Zambo noget i Øret og lader samtidigt Etuiet glide ned i hans Lomme. Hun sætter sig paa Æslet, som om, hun vil rette sig efter Zambos Befaling, tager Afsked med Greven og Baronén, og beder denne sidste om en Cigaret. Han leder efter Etuiet, kan ikke finde det; Jagt-

betjentene ser efter det ved Frokostpladsen, selvfølgelig forgeses. Efterhaanden henledes mistanken paa Zambo. Den ene Jagtbetjent lægger Haanden paa hans Skulder og fritter ham ud; Suhria gør Tegn til en anden Betjent, at han skal hjælpe med Undersøgelse af Zigøjneren. Pludselig føler Zambo sig onsynget af den ene Jagtbetjents stærke Arme, medens den anden gennemroder hans Lommer, og sluttelig trækker Etuiet frem. Nu følger en Scene, hvor Zambo, - rasende over at blive sigtet for et Tyveri, han ikke har begaaet, søger at retfærdiggøre sig, men efter Tegn fra Suhria beordrer Grevens sine to Folk til at arrestere ham. Zambo kæmper mod de to stærke Jægere, mens Suhria henrykt klapper i Hænderne. Endelig lykkes det Zigøjneren at rive sig løs. Han undslipper, da Greven kalder sine Folk tilbage. I Snug bøjer Suhria sig ned, og kysser Baron Max, der har stillet sig ved hendes Side med Arnen om hendes Liv.

21. Billede.

Man ser Toget bevæge sig gennem Skoven: Forrest den ene Jæger bærer de Randsler o. t. c. dernæst den anden, der holder Eslets Grime. Paa hver Side af Suhria gaar Greven og hans Svigersøn, snart bøjer hun sig smilende og koket mod den Gamle, snart mod Baron Max. Saa standser Eslet. Greven byder Suhria en Cigaret, og leder hende tænde ved sin. Samtidig stikker hun en Haand bag ud til Baron Max som han kysser. Saa drager Toget videre.

22. Billede.PAA SLOTTET DØRNERSDORF.

I Baggrunden ses Slottet. Toget er standset ved Laagen ind til Haven. Greven instruerer den ene Jagtbetjent om at bringe Suhria ad en Bagvej ind paa Slottet. Han og Baron Max, tager foreløbig Afsked med den Skønne. Hun forsvinder mellem Havens Træer, og slynger Kys efter de to Herrer. Baron Max, besvarer med stor Varme. Greven slaar han paa Skulderen, og beder den unge Mand, erindre, at Komtesse Cæcilia venter ham, enten er han forlovet, eller er han det ikke, ellers a' bas los pottes. Greven løfter en advarende pegefinger og gaar strunk videre, fulgt af den lidt flove Baron Max.

23. Billede.

KOMRESSE CÆCILIE OG HENDES SELSKABSDAME MODTAGER DE
HJEMVENDENDE JEGERE."

Kontessen - en noget for fyldig og ikke videre køn ung Pige, og Selskabsdamen - gammel lang og ranglet - sidder i Slottets Havestue, Selskabsdamen knipler, Cæcilia læser i en Bog. Men hun er utolmodig, sænker Bogen, og ser til Døren. Rejser sig, og gaar rastløs om i Stuen. Lukker saa et Vindue op, og ser ud; vender sig, og klapper i Hænderne. Den gamle smiler anstrængt, og knipler videre. Cæcilia

stiller sig midt paa Gulvet og ser med Spænding mod Døren med Haanden mod Brystet.

24. Billede.

greven og Baron Max kommer ind. Den første nikker til Danerne, Baronnen gaar mod sin Forlovede, der forelsket trykker sig op mod ham, og byder Munden til Kys. Men Baron Max er adspredt, hans Kys er uden Værme, Cæcilia ser skuffet ud. Greven har ringet. Han taler sagte med den indtrædende Tjener og gaar ud med ham. Baron Max, vil følger efter, men Greven standser ham ved Døren, skruer Øjeglaset paa Plads, betragter Svingersønnen med Strenghed og viser med et Nik med Hovedet, at Herr Max's Plads er hos Komtesse Cæcilia, Greven gaar rankt ud, Baronnen bliver noget forfjansket tilbage, gør saa gode Miner til slet Spil og sætter sig i Sofaen ved Cæcilias Side.

25. Billede.

Selskabsdamen ser over Brillerne mod de unge, tager saa sin Kniplepude og gaar diskret ud af Værelset. En Scene mellem de to Forlovede. Hun er meget forelsket, han er kølig, og sandsfraverende, de Tankerne uafslædelig glider til den skønne Suhria. Komtesse bliver efterhaanden forstent og surmulende, Baron Max, tager sig i det. Han lægger Armen om hendes Liv, hun synker imod ham, han vil kysse hende, men hører i det samme en Lyd ovenpaa, farer sammen

og ser op mod Loftet. Saa springer Kontessen utøimodigt op, slaar med Nakken og gaar ud af Værelset. Baronen ser efter hende, staar et Øjeblik stille og usikkert og lister saa ud af en anden Dør.

26. Billede.

" SUHRIA PAA SLOTTET%"

Et stort og smukt Gæsteverelse med en Himmelseng midt for den lange Væg. Suhria kommer ind, fulgt af en gammel Stupige med Kappe paa, Suhria staar stille midt paa Gulvet og ser sig om, medens Pigen betragter hende med misbilligende og fjendtlige Blikke, Suhria gaar omkring og føler paa Møbler og Gardiner, hopper saa op i Sengen, og sætter sig paa Hug, medens hun lader Madratten fjedre under sig. Ler.. Giver saa Pigen Ordre til, at lukke alle Vinduerne op og forlanger noget at spise og drikke. Den gamle rækker hovedrystende ud af Værelset.

27. Billede.

Suhria sidder stadig i Sengen, og ser ud til at kede sig. Døren aabnes forsigtigt, Grev Dørner lister ind. Suhria vender Hovedet; og rækker Tunge af ham. Han studser, angriber Øjeglaset og gaar et Skridt nærmere, Suhria gentager Manøvren. Hopper saa ned af Sengen, sætter sig i Vinduskarmen og spejder ud over Haven uden at tage Notits af Greven. Denne nærmer sig og vil være elskværdig,

men Suhria længes allerede ud i det fri. Hun vil ikke være der længere. Greven vil overtale hende, tager hendes Haand; men hun river sig løs og iler mod Døren.

28. Billede.

Døren gaar op, Stupigen kommer ind med en Bakke, hvorpaa staar Mad og Vin. Suhria bliver pludselig glad, hun faar Bakken anbragt paa et lille Bord og jager Pigen ud. Suhria flytter Bakken ned paa Gulvtæppet, sætter sig paa Hug og gør Tegn til Greven, at han skal sætte sig ligeover for hende. Han synes først noget chokeyret, men snart har den lille dresseret ham. Hun spiser og drikker hun skænker i Glasset. Hun lader ham drikke først og ler af fuld Hals. Der er en Skaal med Druer, som hun spiser af. Saa faar hun Greven til at sidde med aaben Mund, mens hun forsøger at kaste Druer ind i den.

29. Billede.

Greven sidder i en Lænestol med Ryggen til Døren, Suhria har anbragt sig paa Stolens Arm. Hun læser i hans Haand, han har ført hendes Haand til Læberne, griber hende saa om Skuldrene, og drager hende til sig. I dette Øjeblik gaar Døren op, Baron Max, viser sig, Hurtigt lægger Suhria Hænderne om Grevens Øjne, og gør med Hovedet Tegn til Baronen, at han skal liste ind i Stuen. Han gør dette, og gemmer sig bag en fritstaaende Sofas Ryg.

Suhria sidder endnu med Hænderne mod Grevens Øjne, springer saa pludselig ned paa Gulvet og gaar et Par Skridt tilbage. Greven rejser sig og vil gribe fat i hende, men nu spiller hun først fornærmet, bliver saa vred, og da den forelskede Greve, trænger ind paa hende, snapper hun Kniven, som hænger ved Bæltet;- og tvinger med den i Haanden Greven tilbage mod Døren og ud af den. Saa lukker hun Døren i Laas, stikker Kniven i Bæltet og vender sig skoggerleende mod Baron Max, der nu er dukket op bag Sofaen. Hun strækker Armene ud, hun hopper op i Sofaen, og kysser ham.

31. Billede.

" HVOR GAMMEL ER DU? HVOR RIG ER DU? ELSKER DU MIG
VANVITTIGT?"

Baron Max er kommet frem i Stuen. Han vil gribe Suhria, men hun smutter stadig graciøst dansende fra ham. Endelig faar han Lov til at tage et Kys, men derpaa puffer Suhria ham ned i en Lænestol, hvorfra han ikke maa røre sig. Selv strækker hun sig i Sofaen, hviler Kinden mod Haanden og retter de tre Spørgsmaal til ham. De taler sammen. Hun lader sig glide ned paa Gulvet foran Sofaen, hun holder ham paa Afstand med udstrakt Haand, lader ham saa langsomt nærme Ansigtet mod sit, og giver ham et Kys. Saa springer hun op, peger bydende mod Døren, langsomt tvinger hun ham ud af Stuen. Staar saa stille, og skuer grundende frem for sig, byder derpaa ud i hoverende Latter, spreder Armene ud og knipses triumferende med Fingrene.

" FEST PAA SLOTTET. "

Havesalen er pragtfuldt oplyst. En Mængde Gæster - Damer og Herrer - sidder eller staar i konverserende Grupper. Dørene ud til Haven staar aabne, man ser Tjenere bære Lysballoner ud, nogle hænges op paa Laurbærtræerne, der staar langs Verandaen. Greven konverserer Gæsterne, der byder Cigarer og Cigaretter, thi man har lige rejst sig fra Middagsbordet. Baron Max, staar i Forgrunden i dybe Tanker. Kontesse Cecilia staar noget derfra og taler med et Par af Gæsterne. Hun skotter hen til ham gennem Lorgnetten og synes forstent. Saa gaar hun pludselig imod ham og prikker til hans Arm med sin Stanglorgnet. Han farer sammen, anstrenger sig øjensynligt for at være elskværdig. Men Kontessen aner Uraad; hun taler til ham i en hovmodig og krænket Tone. Vender han saa Ryggen og vil fjerne sig. Han følger efter, drager hende atter tilbage, er elskværdig, kysser hendes Haand. Hun fornildes efterhaanden.

33. Billede.

Greven staar midt i Værelset og samtaler med Gæster. En Tjener nærmer sig og giver med sagte Stemme en Besked. Straks vender Greven sig smilende mod Gæsterne klapper i Hænderne og opfordrer alle til at gaa ned i Haven - en Overraskelse venter dem. Han byder en ældre og særlig fornem Dame Arnen og gaar over Verandaen ned i

Haven. Selskaber følger. Baron Max, tager Cæcilias Arm. Han standser, trækker Lommetøtklædet frem og tørrer Panden, gaar saa videre.

34. Billede.

I HAVEN.

En halvrund Plads, skærmet af Træer og Buske, paa hvis Grene er ophængt Papirballoner med Lys inden i. Langs Baggrunden rundor sig en Stenbank, der med Møllegrunnen brydes af gamle Satyrstøtter. Midt paa Pladsen er anbragt en Forhøjning. Rundt om denne, - paa Grønsveret - sidder 5 - 6 Musikanter med Guitar, Fløjte, Tamburin, o.t.c. De er klædt i spanske Dragter. Ved Begyndelsen af denne Scene er Musikanterne alene paa den halvrunde Plads. De sidder paa Forhøjningen eller staar, samtaler, ler og ryger Cigaretter. Saa kommer en Tjener ilønde, gør Tegn, og straks kaster Musikanterne Cigaretterne, tager Plads om Forhøjningen - saaledes, at de ikke tager Synet fra denne og istemmer den spanske Torador-marsch, nu myldrer Selskabet frem, - Greven med den gamle Dame i Spidsen - de tager Plads paa Stenbanken eller stiller sig bag denne. Musikken ophører.

35. Billede.

Alle har taget Plads. Paa isjævnfaldende Sted staar Baron Max og hans Forlovede. Han tørrer nervøst Panden, hun betragter ham med nogen Forundring. Fire Tjenere har stillet sig i Pladsens Periferi med lange Stænger, hvorpaa der er anbragt svære Blaalys. Greven inspicerer om alt er i Orden og klapper saa i Hænderne .

36. Billede.

Alle Baaelysene tændes, Musikken intonerer en ejendommelig Danse-
musik med den kendte spanske Rytme. Straks efter viser Suhria
sig paa det lille Easel, der trækkes af en Kvinde, der er kostume-
ret som Spasheks med Spidshue paa Hovedet etc. Easet trækkes en
Gang rundt om Pladsen. Hun smiler og ler højst ugenert til hele
Selskabet, der med Greven i Spidsen klapper stærkt. Saa staar hun
paa Forhøjningen, mens Easet trækkes bort.

37. Billede.

Suhria danser en spansk "Flamengo" med Kastegnetter iblandt det
nogenlunde diskret ægyptisk Mavedans. Det bliver efterhaanden klart,
at hun udelukkende danser for Baron Max, smiler til han, strækker
Armen mod han. Og Baronen bliver som magnetisk tiltrukket af den
lille, Han stirrer betaget paa hende, gaar et Skridt nærmere, knyt-
ter Hænderne og aabner Munden, som for at tale. Kontessen betragter
ham skandaliseret, adskillige Gæster vender Hovederne mod han.
Baron Max, bliver ved dette var, trækker sig hurtigt tilbage, ven-
der sig halvt om, tørrer Panden og stirrer saa atter paa Suhria.

38. Billede.

Dansen er forbi, Suhria sidder atter paa Easet, hun nikker og
ler og slanger Fingerkys mod det applauderende Selskab, hvorpaa
den gamle Kælling trækker af mod hende og Easet. Selskabet kommer
frem paa Pladsen og koplimerer greven. Baron Max lister bort.

Kontessen ser efter ham, kæmper et Øjeblik med Solthed og Værdighed og iler saa efter ham.

39. Billede.

Udenfor en af Slottets Stenporte, der oplyses af to store Lantørner paa Portens Piller. Konen trækker Eslet igennem, men Suhria er kommet af og kommer et Stykke bagefter. Hun vender sig og smiler for Baron Max kommer løbende, han omfavner og kysser hende, vild af Lidenskab.-

40. Billede.

Jeg elsker Dig Suhria! - I Nat, bortfører jeg Dig,- lad Vinduet staa aabent,- jeg sætter en Stige til!-----

41. Billede.

Suhria har revet sig løs, han holder begge hendes Hænder og taler hurtigt og lidenskabeligt. Hun nikker og peger bagud, slaar sin haanske Latter op og iler ind gennem Porten. Max vender sig - der staar Kontessen i nogen Afstand fra ham. De to stirrer et Øjeblik paa hinanden uden at sige et Ord, saa trækker hun Ringen af sin Finger, kaster den for hans Fødder og gaar bort. Baron Max ser efter hende et Øjeblik, stryger sig over Panden, men da stiller en Skikkelse sig i Vejen for ham, det er Zambo. Zigsjneren er vild af Raseri og Skinsyge og er øjensynlig rede til at springe ind paa Baronnen med Kniven i Haanden, da vender begge Hovederne, Selskabet kommer op ad Havegangen. ¹/₂ Spidsen gaar Tjenere med Lysbal-

loner paa lange Stænger. Zanbo har svunget Kniven truende mod Baronnen og er forsvundet. Max selv blander sig med Selskabet, der efterhaanden nyldrer ind ad Porten.

42. Billede.

" BORTFØRELSEN "

Gæsterne forlader Slottet. Forgrunden er den mørke Gaardsplads, i Baggrunden ser man den oplyste Stentrappe, hvor Tjenere hjælper Herrer og Damer Tøjet paa o. t. c. Man hører Automobilhorn tude, ser Lygternes Skin. Vogne med Heste ruller afsted etc. etc.

43. Billede.

ET LILLE DOUDOIR.

Den gamle Selskabsdame sidder stiv og strunk i en Sofa, og klapper beroligende Kontessen. Denne ligger foran med Ansigtet mod den gamle Dames Skød. Døren gaar op, og den gamle Greve kommer smilende ind. Han ser højst forbavset ud ved Synet af den fortvivlede Datter, der nu rejser sig og beretter om Brudet med Baron Max. Meget forbitret forlader Greven Værelset for at forlange Forklaring af Svigersønnen;

44. Billede.

BARONENS GÆSTEVERELSE

Han har skiftet Dragt og pakket Kuffertterne, nu åbnes Døren, og

21.

hans Chauffør kommer ind. Baron Max giver han Ordre til at gøre Bilen klar og holde med den udenfor Slottet. Rækker han saa Haand - kufferterne. Chaufføren ud. I Døren møder han Greven der kommer ind.

45. Billede.

Greven kræver Svingersønnen til Regnskab. En heftig Scene, hvorunder Greven er lige ved at løfte Haanden mod Baronnen. Den gamle ender med at peger paa Døren, Baronnen bukker og gaar. Den gamle Herré staar et Øjeblik ubeslutsomt, knytter saa Hænderne og iler ud af Døren.

46. Billede.

I SUHRIAS VERELSE.

Hun sidder sammenkrøbet i en Lænestol og sover. Smiler af og til i Drømme, saa forandres Ansigtssudtrykket, og hun knytter Hænderne i Vrede. Pludselig vægner hun, ser sig forvildet om, lytter mod Vinduet, springer op, og iler derhen, Hun nikker ud i Mørket, gaar lidt tilbage. Et Tov, bliver kastet ind, hun gør det fast om Vinduskarmen. Straks efter entrer Baron Max op og ind ad Vinduet. Han griber hende i Armene, kysser hende. Hun gør sig klar til at tage Afsked.

47. Billede.

Man ser en Fløj af Slottet udefra, det er stærkt Maaneskin. Tovet ses tydeligt at hænge fra det oplyste Vindue ned ad Muren. En Skikkelse kommer listende, bærer en Lygte. Han spejder mod Vinduet,

gaar hen til Tovet og løfter Lygten. Man ser, det er Zambo. Han smøger Trøjen af sig, tager Kniven i Munden og begynder at entre til Vejrs.

48. Billede.

I SUHRIAS VÆRELSE.

Hun og Baronnen staar i hed Omfavnelse og kysses. Pludselig farer de fra hinanden og vender sig hurtigt mod Vinduet. De farer derhen og læner sig ud. Suhria, der ser Zambo entre til Vejrs, trækker Kniven af Skeden og skærer rask Tovet over.

49. Billede.

Atter Fløjen udefra. Zambo arbejder sig til Vejrs. Han haver allerede Armen for at naa Karmen, saa bøjer Suhria sig ud og kapper Tovet. Med et Skrig, styrter Zambo ned og bliver liggende ubevægelig paa Jorden.

50. Billede.

SUHRIAS VÆRELSE.

Hun ler og viser triumferende Kniven. Men Max er aldeles forfjamsket: hvorledes skal de nu slippe ned? Suhria ler igen, gaar hen til Sengen og river Lagenerne af og flænger hver af dem i tre Dele. Disse 6. Stykker binder hun sammen, gør dem fast i den Ende Tov, der endnu hænger fra Vinduskarmen. Saa hopper Suhria først op i karmen, giver Max et Kys og lader sig glide ned. Han gør sig i Stand til at følge, men nu skifter Billedet;

51. Billede.KORRIDOREN UDENFOR VÆRELSET.

Greven kommer ilsomt gennem den, fulgt af en Tjener. Han holder en svær Ridepisk i Haanden og ser meget vred og beslutson ud. Han standser ved Suhrias Dør og gråber i Laasen, men Døren gaar ikke op. Han stemmer Skulderen imod, men det hjælper ikke. Saa tager baade han og Tjeneren Tilløb, og braser mod Døren, saa den springer op——

52. Billede.

Man ser den tunle inde i Værelset. Greven falder, og bliver hjulpet paa Benene af Tjeneren. Netop i det samme Øjeblik ses Max at svinge sig ud over Karmen. Greven styrter imod ham med hævet Ridepisk, men han forsvinder i rette Tid. Man ser Grevens og Tjenerens Rygge, nedens de stirrer ned ned den mørke Gaardplads.

53. Billede.DEN OPLYSTE STENTRAPPE.

Ovenover staar Greven, og giver Ordre ud i Gaarden, hvor Lygter glimter. Tre Mand kommer bærende med Zambo og lægger ham paa Trappeafsatsen. Blodet løber ham fra Panden ned over Ansigtet. Greven er forbavset over at det ikke er Max, men har fundet.

Tjeneren bringer Zambos Kniv, og viser den til Greven, der ikke forstaar et Ord af det hele. Saa de staar der, aabnes Døren bag dem, Kontessen viser sig i Peignoir med Haaret hangende løst over Skuldrene. Hun ser Zambo, farer tilbage med et Skrig og synker om, grebet af Faderen og en Tjener.

54. Billede.

DET INDRE AF EN SVAGT OPLYST AUTOMOBIL I STERK FART.

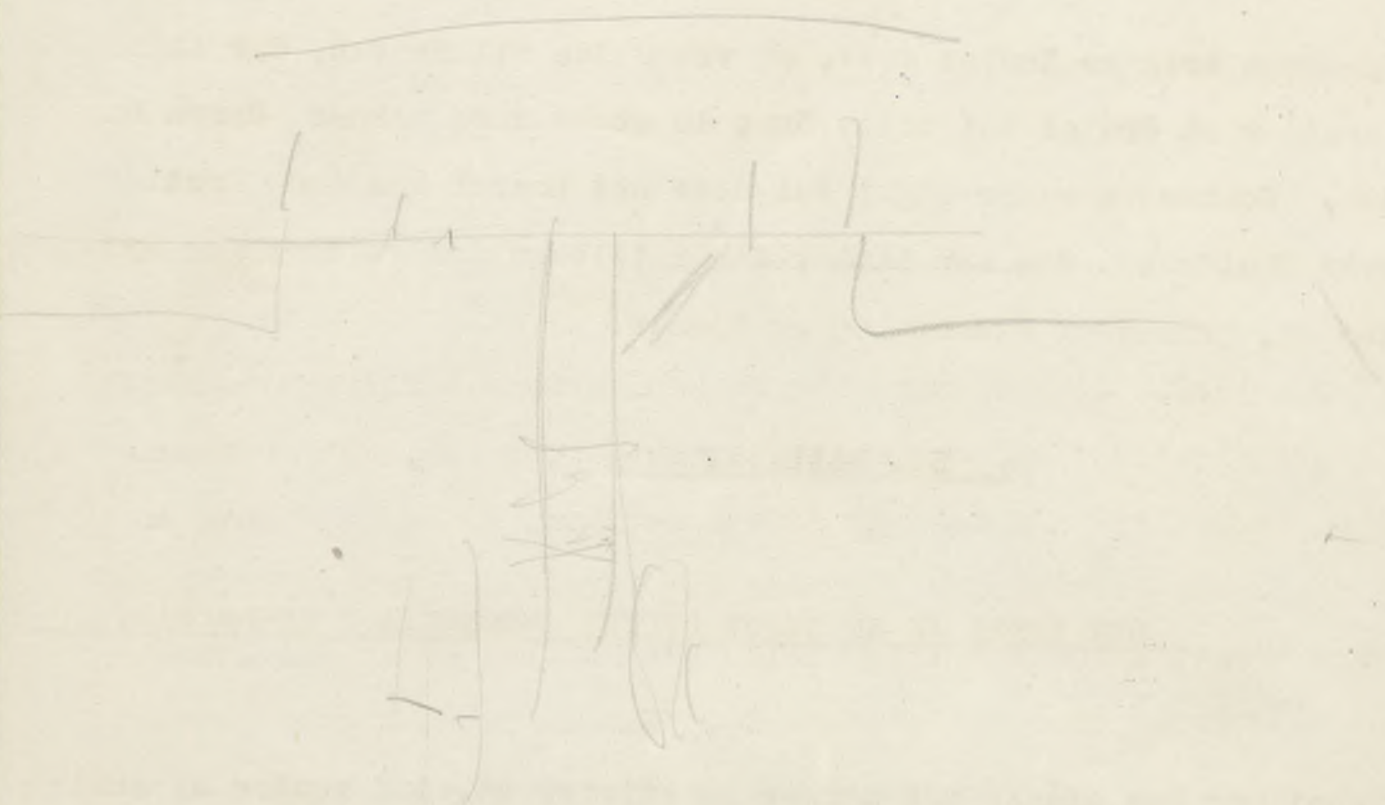
Suhria og Max sidder tæt sammen og stirrer ud. Saa vender de Ansigterne mod hinanden; de smiler, og Mundene mødes i et langt Kys.

55. Billede.

TO HOTELVÆRELSE R VED SIDEN AF HINANDEN.

Begge er mørke, men saa aabnes Døren til en oplyst Korridor, en Tjener, der drejer Elektriciteten til begge Værelser, kommer ind, fulgt af Baron Max og af Suhria, der er tæt tilhyllet i en Pels.

Bagefter en Hotelkarl med kufferterne, i hvert Værelse, er kun een Seng, Tjener og Karlen ud, Max og Suhria gør sig det hyggeligt hver i sit Værelse. Af og til kommer han ind til hende,

omfavner og kysser hende, men hun sender ham stadig ud igen.

56. Billede.

" Nej, - Nej,- Jeg vil være Din Hustru, ellers - aldrig! " Suhria, har sat sig i Sofaen, og trukket Benene under sig, det er hendes Vane. Hun kalder mod den anden Stue paa Max, da hun vil have en Cigaret. Hun faar den, han sætter sig ved hendes Side, er kærlig lidenskabelig, men hun lader kæld. Han hvisker noget til hende, men hun ryster energisk paa Hovedet, han trygler, hun er absolut afvisende. Til sidst springer hun op og erklærer at endten bliver hun Baronesse Max, eller det hele er forbi, han staar aldeles maalløs, over det Forlangende, hun spiller stolt krænket og dydigt. Endelig gør hun sig rasende, driver ham Skridt mod Skridt baglæns mod Døren, som hun smækker i, og låser, man ser ham staa protestorende paa den ene Side af Døren, mens Suhria med Cigaretten i Munden og med et Sahanita - Smil om Munden og begynder at klæde sig af

57. Billede.

" BARON OG BARONESSE MAX."

(Anmærkning.)

Gennem de følgende Billeder maa Baron Max i Ansigtstudtryk, Bevægelser, Mimik vise en stadig tiltagende Degeneration,- nagende Fortvivlelse over det taabelige Ægteskab, angst for den kommende

Ruin, Ærgrelse over Suhrias Mangel paa Dannelse, anstændig Op -
træden Lunefuldhed, e.t.c.

Suhria er gennen disse Billeder altid paaklædt efter sidste Mode
men paa den extravagantest mulige Maade. Hun overhænger sig ned
Snykker fra den tidlige Morgenstund; hendes Manerer er de samme
som da hun var en simpel Zigøjnerske; hendes Ansigtstudtryk og Lu-
ner skifter kaleidoskopisk og uophørligt. Hun bevrer den kattedaglige
Ynde, Ynde, den skældende Latter, de samme outrerede Arm - og
Fingerbevægelser o. s. v.)

EN ELEGANT DAGLIGSTUE.

I en dyb Lænestol sidder Max, med en Avis for Ansigtet og Benene
strakt ud. Han sænker Avisen og stirrer træt og sløvt frem for
sig. Ser paa Uhret, gør en utolmodig Bevægelse og fortsætter Læs-
ningen. Saa vender han sig, for Døren gaar op, og Suhria kommer
ind i Spadseredragt. Hun ser ikke til Max, men stiller sig foran
et stort Spejl, nørstrer sit Toilette, retter paa Hatten, manøvrer
noget køjtet med en Stanglorgnet, øvet sig i at se gennen den,
hilser ind i Spejlet, smiler e. t. c. Max trækker Uhret op og lader
hende vide, at Klokken er mange, hun stiller sig foran ham før
at lade sig beundre. Han kritiserer de mange Halskæder og Snykker
hun har paa. Suhria bliver ærgelig og dasker ham paa Kinden med
Stanglorgnetten. En Tjener melder, der er rettet an, hun tager
Max's Arm og gaar med Ballettrin mod Døren.

58. Billede.

DE SIDDER VED FRUKOSTBORDET.

Suhria guffer i sig med stor Appetit men meget ugraciøst. Hun anbringer Albuerne paa Bordet og spiser med Kniv, - Max retter hende af og til, hun surnuler et Øjeblik eller rækker Tunge ad ham. Tjeneren varter op stille og diskret. Atter retter Max hende, saa bliver hun helt rasende og dunderer med Gaffel og Knivskaft i Bordet, saa Fadene hopper. Tjeneren lægger Haanden over Munden for at dølge et lille Smil; Suhria ser dette, rejser sig og kaster ham Karaffen i Hovedet. En Tallerken kyles hun ned Gulvet, saa den knuses, hvorpaa hun farer ud af Stuen.

59. Billede.

SUHRIAS SOVEVERELSE .

Hun ligger tværs over Sengen i hysterisk Graad. Max kommer ind for at tale hende til rette. Hun vender sig blot fra ham som et forkælet og uartigt Barn. Saa trækker han op af Lommen et Etuie, og leder Snykket et Par Perlehalsbaanden straalende for hendes Øjne. Straks springer hun op, helt forvandlet. Hun ler henrykt, Øjnene straalende, hun klynger sig til ham, og byder Munden til Kys, - Billedet ender med, at hun sidder paa hans Skød og prøver leende Perlesnoren om hans Hals

60. Billede.

SUHRIAS PAAKLÆDNINGSVÆRELSE.

Hun prøver en elegant Selskabsdrægt. Rundt om i Værelset ophober

sig Kartons, Pakker, Hatasker etc. Der kommer stadig flere ind ad Døren. Hætte pakkes ud og anbringes omkring Møblerne. Suhria svømmer henrykt om al den Herlighed.

61. Billede.

" RUINER TRUER."

I BARONENS ARBEJDSVÆRELSE.

Han sidder ved sit Skrivebord og gennemgaar en Bunde Regninger o. lig. Hans Udtryk i Ansigtet er Angesteligt og vredt. Han modtager af Tjeneren endnu en Del Breve, Ophidselsen stiger. Han ringer, beder Tjeneren anmode Suhria om at komme ind, gaar derpaa ophidset op og ned i Værelset

62. Billede.

Suhria smilende ind, pragtfuldt klædt. Hun nejer loende for ham drejer rundt etc. Han trækker hende vredt hen til Skrivebordet og spreder Regningerne ud. Hun surmuler, trækker paa Skuldrene, gaar saa ligegyldigt hen til Vinduet, trækker Pudder og og Spejl op af Lommen og frisker Tointen op.

63. Billede.

I EN SPILLESAL.

Midt for Scenen et Roulèttebord, hvorved en Croupier leder Kuglen

trille, mens Spillet gaar. Suhria kommer ind, eskorteret af en Flok unge Levenænd. Hun smiler, ler flirter til højre og venstre. Sætter sig ved Spillebordet og lader Pengene rulle. Hun øser Guldstykker ud, taber uafbrudt, og da hendes Pung er læns, forlanger hun Penge af sine opvartende Herrer.

64. Billede.

Baronen ind. Han spejder efter Suhria, opdager hende, og nærmer sig skyndsomt. Netop som han er kommet paa Siden af hende, staar en af de unge Levenænd i Begreb med at trække Sedler ud af sin Tegnebog for at række dem til Suhria. Baronen, vil forhindre dette, der bliver en Scene mellem Max og Suhria, Spillet forstyrres, alle vender sig mod Parret; en af Casinoets Tjenere nærmer sig og beder dem forlade Salen.

65. Billede.

ET ELEGANT RESTAURATIONS LOKALE.

Midt for Scenen et dækket Bord, hvorved sidder Baron og Baronesse Max samt 5 - 6 Herrer. Desserten er naaet, Stemningen høj; Suhria har drukket Champagne og er noget kaad. Hun griber en Appelsin, og spiller Bold med den tværs over Bordet til en af Venerne. Musik høres, en spansk Vals. Pludselig springer Suhria op paa sin Stol, derfraa paa Bordet. Med Foden rydder hun Plads og giver sig

til at danse. Herrerne rejser sig, og giver sig til at klappe, Max, søger forgæves at standse hende. Saa hopper hun pludselig fra Bordet i Armene paa en af Vennerne; de giver sig til at danse Tango, midt under dansen, bøjer Herren sig og kysser Suhria lige midt paa Munden. Max iler til, og giver hende en Ørefigen, og river Suhria bort. Vennerne styrter til, Max og Suhria ud.

66. Billede.

EN AABEN PLADS.

To Autonomobiler holder. Duellen mellem Max og hans Modstander ordnes, De staar med Ryggen til hinanden og holder Pistolerne rede. Paa et Signal fra en af Sekundanterne vender de sig, og skyder. Max's Modstander staar et Øjeblik, - vakler, - taber saa Pistolen, griber for sig, fald i det tomme Rum, og faldet foreover, netop som Herrerne er klar til at skyde er Suhria kommet til Syne, mellem Træerne. Hun er tilhøst, holder stille med en Cigaret mellem Læberne og betragter Duellen med Interesse. Ingen af Mændene har lagt Mærke til hende. Da Modstanderen er faldet, rider hun nærmere, smiler glædesstrålende, bøjer sig over Hesten for at se den Faldne, vender sig leende mod Max, vinker ad ham, og rider atter bort. Max og hans Venner staar komplet lamslaaede, ser efter hende, og vender sig hovedrystende mod hinanden.

67. Billede.

Baron Max er nu aldeles ruineret, en lille Villa ved Bretagnes Kyst er alt, hvad han endnu ejer."

Paa Villaens Veranda sidder Baron Max nedbøjet, hulkindet en slaget Mand. Han stirrer ud over den lille Have. En Gartnerkarl - ung køn - kommer fra Gaardspladsen med Rive og Vandkande. Han letter paa Huen, men Max andser ham ikke. Over hans Hoved - paa Husets Altan - viser Suhria sig i en let Morgendragt. Hun har Haaret bølgende om sig, ryger en Cigaret og smiler fornøjet ned til Havekarlen, der hilser hende med et bredt Grin. Hun vinker ad ham, han skotter hen til Baronen og arbejder videre. Max har intet set; han rejser sig, tager Hat og Stok og gaar tungt og med bøjet Ryg tværs over Haven til Skoven.

68. Billede.

Straks efter viser Suhria sig paa Verandaen. Hun bærer en Hængeskøj og opfordrer Gartnerkarlen til at opfordre Gartnerkarlen til at hænge den op mellem Træerne.

De finder et passende Sted og hanger Køjen op. Saa plukker Suhria to Nellikere, stikker en over hvert Øre, snider sig i Køjen og betragter Gartneren, der atter tager fat paa sit Arbejde. Hun kalder paa ham. Han nærmer sig langsomt og smilende. Stear saa støttet til Riven og taler saaledes fortroligt med Suhria.

69. Billede.

Man ser Suhria i Køjen og Gartneren, der staar bøjet over hende. De foretager sig intet kompromiterende, men begge ler af fuld Hals, og Suhria tager den ene Nillike fra Øret og stikker den i Munden paa Gartneren. I dette Øjeblik kommer Baron Max til Synne. Han staar et Øjeblik og stirrer lænslettet paa de to. Tager sig saa til Hovedet og styrter ud af Haven. Suhria springer ud af Køjen, og iler efter ham. Tilbage bliver Gartneren, der kler sig betænkeligt bag Øret.

70. Billede.MAN SER KYSTEN FRA HAVET.

Bølgerne bryder mod Klippekylen. Bag en lille skjærmende Række Sten ligger en Baad. Fra det ret høje Land over fører en Sti ned til denne Baad.

71. Billede.

Fra Skoven ved Brinken, ser man Baron Max komme ilande. Han er aabenbart aldeles ude af sig selv. Bag ham kommer Suhria, der kalder. Han standser, vender sig, ryster paa Hovedet og iler videre ned ad Stien til Baaden, som han springer ned i og løser. Han staar just ned Aaren for at stage Baaden tilhavs, da Suhria viser sig over hans Hoved paa Brinken.

72. Billede.

Hun raaber ned til ham, og gør Fagter, haanende - vængende. Saa kaster hun sig ned med Hænderne støttet til Brinkens Rand. Hun

33.

bøjer sig frem og slaar sin djævelske Latter op. Men pludselig forandres ^hUdtrykket i hendes Ansigt til Ængstelse og Skræk. Hun glider nemlig over Brinkens Rand, Stene og Jord løsner sig og triller ned. Med et Angætskrik styrter hun ned.

73. Billede.

Daron Max, staar stadig ned Aaren i Haanden. Han ser op. Suhrics Legene styrter tæt ved Daaden paa Klipperne. Han holder Hænderne for Øjenene! springer iland, staar et øjeblik forstenet ved Suhrics Lig, knæler saa grædende og ned bøjet Hoved ved den Døde.

- - - - - o o o o o o - - - - -